

SENTÈNCIA 98-07 DE 16 DE GENER DE 1998

CASS. ASSEGURANÇA VELLESA: L'increment de la pensió en arribar el cònjuge a l'edat de 65 anys produeix efectes des de la data de la sol·licitud de l'interessat.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de data 14 de juliol de 1997 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada pel Sr. Ramon M.P. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en que sol·licitava el reconeixement, amb efectes de l'1 de juny de 1989, de la majoració de la pensió de vellesa que li fou atorgada a partir de l'1 de novembre de 1996.

2.- En considerar-se agreujat l'agent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació l'1 de setembre de 1997, el qual va ser formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 19 de setembre següent. Mitjançant el seu recurs, l'actor afirma que té, dret a que l'increment en un 10 per cent de la seva pensió de vellesa, que preveu l'article 42 del Reglament tècnic, li sigui reconegut des de la data en que la seva esposa va arribar a l'edat de 65 anys, ja que és a partir de la mateixa quan es produeix el fet generador de l'augment i, en altre cas, es produiria un enriquiment injust de la demandada.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat pel Sr. Ramon M.P. se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 8 d'octubre de 1997, en el qual sol·licita la desestimació de l'esmentat recurs, entenent que la sentència impugnada ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas. En concret, afirma que el fet de que el cònjuge de l'assegurat arribi a l'edat de 65 anys no és l'únic requisit legal, ja que és igualment exigible que aquell no sigui beneficiari d'una pensió de vellesa i, en qualsevol cas, el dret no es perfecciona sinó des del moment en que es formula la sol·licitud i es verifica l'acompliment dels requisits establerts.

4.- El dia 11 de desembre de 1997 tingué, lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò mes adient a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'única qüestió litigiosa que és objecte d'aquest recurs consisteix en determinar si l'augment en un 10 per cent de la pensió de vellesa, que l'article 42 del Reglament Tècnic reconeix quan el cònjuge de l'assegurat arriba a l'edat de 65 anys, ha de ser abonat a partir d'aquesta mateixa data, o bé des del moment en que el beneficiari formula la sol·licitud corresponent i es poden dur a terme les comprovacions que procedeixin.

Tercer.- La sentència d'aquesta Sala núm. 96-02, de 19 de gener de 1996, ha resolt un supòsit anàleg al que constitueix l'objecte d'aquest procés i ha declarat, recordant els principis que ja foren aplicats en la sentència núm. 94-25, de 13 de desembre de 1994, que "la constitució de la relació jurídica de protecció entre el beneficiari d'una prestació i l'entitat legalment encarregada de fer-la efectiva no és automàtica. No és suficient amb que es compleixin els pressupòsits fàctics per a que neixi la relació sinó que a més és indispensable la realització d'actes i procediments de caràcter administratiu, preliminars a la relació protectora, per tal d'evidenciar la concurrència de les exigències legals. Es tracta, doncs, de presentar la sol·licitud de reconeixement de la prestació que s'ha de considerar més com una càrrega que com una obligació pel beneficiari".

En conseqüència, el recurrent té dret a l'augment de la pensió de vellesa de que és beneficiari des del moment en que va formalitzar la corresponent sol·licitud, tal i com ho declaren la resolució administrativa i la sentència apel·lada, de manera que el present recurs ha de ser íntegrament desestimat.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. Ramon M.P. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 14 de juliol de 1997, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.